

relt at udtrykke betænkelighed ved, at det offentlige skal påtage sig vederlagsfrit at yde undervisning i forbindelse med knallertkøreprøver — måtte vende sig imod, at det . . . skulle påhvile kommunerne at etablere tilbud om knallertundervisning til de unge, der omfattes af bestemmelserne, herunder pligt til anskaffelse af knallerter, etablering af knallertkørebaner og lignende“.

Reglerne om obligatorisk knallertundervisning bortfaldt herefter ved forslaget 2. behandling.

Under folketingets behandling af lovforslaget blev det imidlertid oplyst, at der mellem Landskommiteen til oprettelse af knallertkøreskoler, Landskommenslutningen af ungdomsskoleledere og Kommunernes Landsforening foregik drøftelser om, hvorledes en ordning med obligatorisk knallertundervisning bl.a. økonomisk lod sig gennemføre. Under henvisning til disse forhandlinger gav et mindretal i retsudvalget i betænkningen over forslaget udtryk for en forventning om, at forslaget om obligatorisk undervisning på ny forelægges folketinget, når forhandlingerne er tilendebragt.

Kommunernes Landsforening har i skrivelse af 6. januar 1977 meddelt justitsministeriet, at forhandlingerne nu er afsluttede, og at landsforeningen herefter intet har at bemærke til, at der eventuelt fremsættes og vedtages et lovforslag om, at føreren af en knallert skal have opnået bevis for at have modtaget undervisning i færdselsreglerne og kørsel med knallert, og at der i forbindelse hermed pålægges kommunerne pligt til at etablere det fornødne undervisningstilbud. Kommunernes Landsforening har dog samtidig oplyst, at det for landsforeningen er en afgørende forudsætning, at der fastsættes bestemmelser om, at der af den enkelte elev som betingelse for deltagelse i undervisningen skal indbetales et indmeldelsesgebyr, som tilfalder vedkommende kommune. Efter landsforeningens opfattelse bør gebyret, der skal kunne reguleres, fra de nye reglers ikrafttræden udgøre 100 kr., svarende til ca. $\frac{1}{3}$ af udgifterne ved undervisningen.

Kommunernes Landsforening forudsætter endvidere, at reglerne udformes således, at der kun består en forpligtelse for den enkelte kommune til selv at etablere undervisning, såfremt mindst 15 elever har tilmeldt sig. I tilfælde, hvor færre har tilmeldt sig, forudsættes kommunen således frit stillet med hensyn til, om undervisningen skal etableres, eller de tilmeldte unge henvises til undervisning i en anden kommune.

Endelig forudsætter Kommunernes Landsforening, at de enkelte kurser får en varighed på højst 24 timer.

Justitsministeriet finder det rigtigst, at der på dette nye grundlag på ny gives folketinget mulighed for at tage stilling til spørgsmålet om obligatorisk knallertundervisning.

Det foreliggende lovforslag adskiller sig i formen fra det tidligere forslag om obligatorisk knallertundervisning, navnlig ved i lovteksten alene at stille krav om undervisning og bevis til unge under 18 år. Justitsministeriet er imidlertid af den opfattelse, at denne ændring, som bl.a. er begrundet i væsentlige administrative hensyn, ikke vil få nogen reel betydning for omfanget af den påbudte knallertundervisning. Dette skyldes, at ikrafttrædelsen af reglerne om tvungen knallertundervisning såvel i det tidligere som i det foreliggende lovforslag foreslås at skulle ske gradvist, idet det er hensigten alene at lade kravet gælde for de personer, der efter et givet tidspunkt efter lovens ikrafttræden fylder 15 år. Det må forventes, at langt den overvejende del af en årgang unge vil detage i knallertundervisning. En 18 års-grænse vil derfor alene få betydning for de få, som ikke deltager i undervisningen, og som efter at være fyldt 18 år begynder at køre på knallert uden at have erhvervet kørekort til bil, motorcykel eller traktor. Det er justitsministeriets vurdering, at antallet af sådanne personer vil være meget beskedent.

Hertil kommer, at ethvert krav om bevis til knallertkørere nødvendiggør, at der skabes mulighed for udstedelse af duplikatbevis til personer, der har tabt eller på anden måde mistet beviset. En 18 års-grænse vil selvsagt i meget betydelig grad begrænse behovet for duplikatbeviser og vil endvidere indebære, at opbevaringstiden for fortegnelser over knallertprøver kan begrænses til ca. 3 år. Endelig kan det nævnes, at en 18 års-grænse vil mindske behovet for en ordning, hvorefter personer, der har fået inddraget, frakendt eller på anden måde har mistet det kørekort, der gav vedkommende ret til også at føre knallert, af politiet skal kunne få udstedt en erklæring om, at de én gang har erhvervet kørekortet og derfor opfylder betingelserne for at føre knallert.

En sådan ordning kan efter det foreliggende lovforslag begrænses til unge under 18 år, der fører knallert i henhold til et kørekort til traktor.

Færdselssikkerhedsmæssigt synes en 18 års-grænse ikke at give anledning til betænkeligheder. Kravet om knallertundervisning til knallertkørere i alderen 15-17 år bevares fuldt ud, og som ovenfor nævnt vil reglen næppe indebære nogen reel nedsættelse af det samlede antal personer, som vil modtage den tvungne knallertundervisning.